

Piotr Nitecki, *Biskupi kościoła w Polsce*, Warszawa 1992, s. 50

Dobrzański Aleksander, (przed 23 III 1766 – 6 VI 1831) sufragan sandomierski. Kształcił się w Krośnie i Przemyślu, ukończył seminarium duchowne w Krakowie (1789), studiował w Rzymie. Proboszcz w Tczewie (1797). Prowadził pracę duszpasterską na terenie diecezji kieleckiej jako oficjał (1814), dziekan kapituły i proboszcz parafii katedralnej (1818) oraz administrator diecezji (1818). Przewidywany na sufragana kieleckiego, po likwidacji diecezji przeniósł się do Sandomierza. 17 XII 1819 prekonizowany biskupem tytularnym Leontopolis i sufraganem sandomierskim, sakrę biskupią przyjął 23 IV 1820. Dziekan kapituły katedralnej, oficjał i wikariusz generalny oraz administrator (1830–1831) diecezji.